

In memoriam
GHEORGHE BELEIU

1943-1997

In memoriam
GHEORGHE BELEIU

1943-1997

Copyright © 2014 Editura Hamangiu SRL

Editoră acreditată **CNCS**. Nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul scris al **Editurii Hamangiu**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OMAGIU, BELEIU, Gheorghe

In memoriam Gheorghe Beleiu : 1943-1997. - București : Editura Hamangiu, 2014

Bibliogr.

ISBN 978-606-27-0009-6

Editura Hamangiu:

București, Str. Col. Popeia
nr. 36, sector 5, O.P. 5, C.P. 91

Vânzări:

021.336.01.25; 031.425.42.24;
0741.244.032

E-mail:

redactie@hamangiu.ro
distributie@hamangiu.ro

Tel./Fax:

021.336.0443;
031.805.8021

Publicație editată de Baroul Alba și Editura Hamangiu.

SUMAR

Prof. univ. dr. Corneliu Bîrsan

Cuvânt de suflet pentru Gheorghe Beleiu 5

Prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Gânduri despre Gheorghe Beleiu 10

Prof. univ. dr. Liviu Pop

Omagiu lui Gheorghe Beleiu 14

Prof. univ. dr. Marian Nicolae

Gheorghe Beleiu 20

Conf. univ. dr. Gheorghe Avram

La Alba Iulia profesorul Gheorghe Beleiu

a împlinit visul lui Avram Iancu de înființare a

unei academii de drepturi 22

REPERE BIOGRAFICE 25

LISTĂ SELECTIVĂ DE LUCRĂRI 27

Cuvânt de suflet pentru Gheorghe Beleiu

Prof. univ. dr. Corneliu Bîrsan

Mi-e greu, deosebit de greu, să scriu chiar și câteva rânduri despre un coleg de generație și un prieten care a plecat dintre noi de aproape 17 ani, într-o noapte de octombrie a anului 1997... Da, aproape de necrezut, au trecut toți acești ani de când, într-o dimineață ploioasă, apăsătoare, deosebit de tristă plecam împreună cu profesorii Ioan Muraru și Emil Molcuț la Alba Iulia, la ceva ce nu ne venea să credem, nu realizam nicidecum: înmormântarea colegului nostru, Profesorul Gheorghe Beleiu, trecut cumplit de nedrept în neființă în plină forță creatoare, la numai 54 de ani!

Și totuși, la acea vârstă profesorul Gheorghe Beleiu număra peste 29 de ani de activitate numai în facultatea noastră, la care aveau a se adăuga cei 5 ani de studenție! Toți aceștia sunt ani în care am fost atât colegi de facultate, cât și colegi de catedră, eu fiind numit ca preparator II la catedra de Drept civil a facultății în ianuarie 1967, iar – pentru noi toți cei apropiați de vârstă și nu numai – Gică Beleiu, în ianuarie 1968. Deschid aici o paranteză: mă întreb câți universitari mai știu ori, dintre cei mai tineri, își închipuie că în acei ani, primul grad didactic în învățământul superior era cel de... preparator II care, în caz de activitate bună, îți permitea ca în anul universitar următor să fii avansat... preparator I! Abia prin întâiul Statut al cadrelor didactice

prof. univ. dr.

GHEORGHE BELEIU

din România adoptat în toamna anului 1968 primul grad didactic a fost stabilit ca fiind cel de asistent-stagiar.

Cum „tradiția” instaurată în acea vreme în facultate era ca „noul venit” să preia sarcina nu tocmai lesnicioasă de secretar al catedrei, eu preluând-o de la deja asistentul Dumitru Florescu, i-am predat-o – de ce să nu mărturisesc și acum, după atâta amar de vreme! – cu bucurie lui Gică Belei, care a îndeplinit-o mult mai conștiincios ca mine ani buni, până a „predat-o”, la rându-i, dacă memoria nu mă înșală, în anul 1974, noul asistent stagiar venit la catedră, cel ce este azi marele nostru profesor de procedură civilă, Viorel Mihai Ciobanu! Dar, și după acea dată, Gică Belei a continuat a desfășura activități de secretariat dintre cele mai dificile, cum erau întocmirea statului de funcții al catedrei și a orarului întregii facultăți.

Revenind la începuturile noastre comune în activitatea didactică și de cercetare științifică, trebuie să spun că am „crescut” împreună, sub îndrumarea înțeleaptă și plină de solitudine a marilor noștri profesori care ilustrau pe atunci disciplinele catedrei: Ilie Stoescu, Savelly Zilberstein, Constantin Stătescu, Francisc Deak, Ion P. Filipescu, Stanciu Cărpenu, Aurel Pop, Sanda Ghimpu...

Dotat cu o inteligență scilicet deosebit de vie, cu o memorie prodigioasă și cu o extraordinară putere de muncă, tânărul asistent Gheorghe Belei s-a impus imediat ca o personalitate de primă mărime a facultății noastre, indiferent de gradul didactic pe care l-a avut și pe care puteam să-l avem – cel de lector! – până în anul 1990, când

GHEORGHE BELEI
1937 - 1997

s-au „redeschis” concursurile didactice în învățământul superior. Dezbaterile științifice din catedră, la care întotdeauna Gică Beleiu participa activ, erau o încântare intelectuală și un excelent prilej de a învăța continuu. Acumulând imens și „prelucrând” cu mintea-i deosebit de iscoditoare, formându-și o logică juridică impecabilă, Gică Beleiu a început să scrie comentarii de practică judiciară, articole și studii în diversele materii ale dreptului civil, pentru ca apoi să elaboreze, mai întâi împreună cu profesorul Aurel Pop, un curs exhaustiv de drept civil – partea generală –, de peste 610 pagini, editat în 4 ediții succesive, și apoi singur, un alt curs, de peste 640 de pagini, consacrat materiei persoanelor fizice și juridice ca subiecte de drept civil. Pornind de la imensul material bibliografic pe baza căruia au fost scrise aceste două cărți-cărămidă – cum le „alintau” pe atunci studenții facultății noastre –, profesorul Gheorghe Beleiu a scris o carte fundamentală a științei dreptului civil român, anume **Drept civil român. Introducere în drept civil. Subiectele dreptului civil**, reeditată în mai multe ediții, începând cu anul 1991 și până în anul dispariției sale, 1997. Pe deplin conștienți de valoarea deosebită a acestei cărți și spre onoarea lor, foștii săi asistenți, astăzi profesorii Marian Nicolae și Petrică Trușcă, au asigurat reeditarea în anii succesivi, până în 2007, a acestei cărți, întotdeauna revizuită și adusă la zi cu dispozițiile noilor acte normative în materie adoptate între timp. Chiar și după adoptarea și intrarea în vigoare a Noului Cod civil român în anul 2011, această carte rămâne în panoplia marilor lucrări ale juriștilor români contemporani. Ei i se

GHEORGHE BELEIU
1937 - 1997

adaugă alte peste 20 de cărți scrise singur sau în colaborare, numeroase și strălucite studii și articole scrise de Gheorghe Beleiu. Toate acestea constituie OPERA științifică a marelui civilist care rămâne în conștiința noastră și a atâtor generații de juriști cel cărui îi sunt închinată aceste rânduri.

În același timp, Gheorghe Beleiu a fost un adevărat profesor admirat și iubit de studenții săi. Dotat cu un deosebit simț pedagogic, Profesorul Beleiu avea seminarii și cursuri de o mare ținută intelectuală, deosebit de riguroase, dar nu lipsite de momente pline de umor subtil și înțelept. La rândul-i, și-a iubit studenții cu înțelegerea celui dedicat pe deplin meseriei sale de adevărat dascăl.

Stau mărturie în acest sens nu numai activitatea didactică deosebită, dar și prezența sa la simpaticele seri ale grupelor și anilor de studiu din facultate, precum și participarea sa tonică la „celebrele” munci patriotice de toamnă, oriunde au fost acestea, în acele vremuri demult apuse.

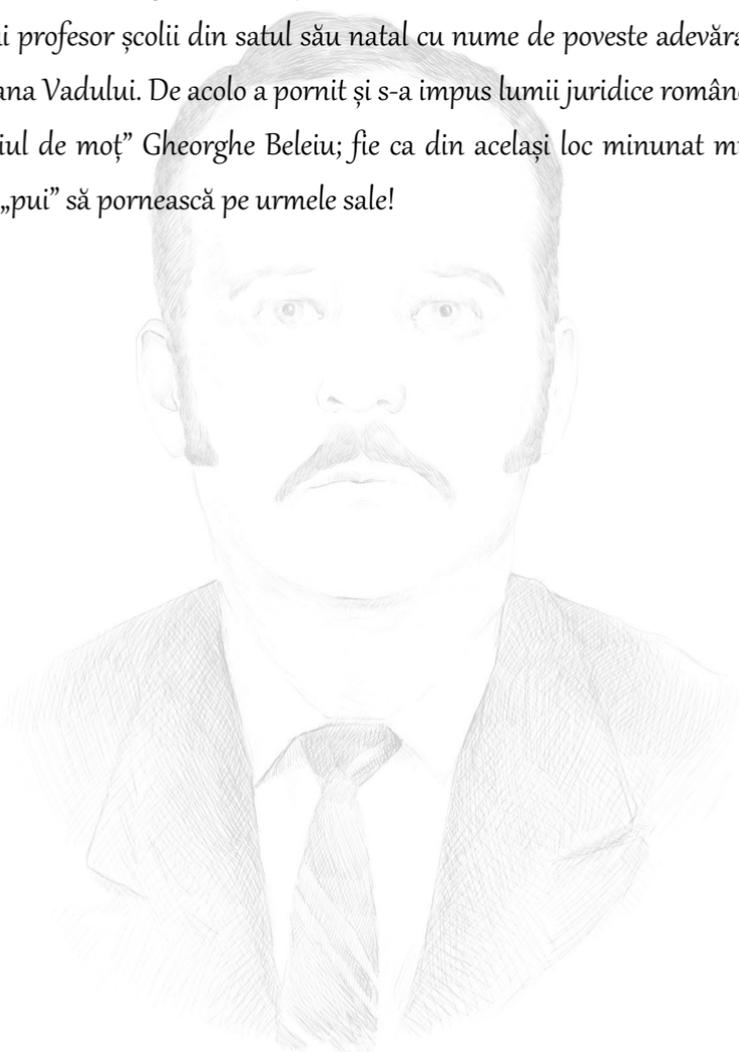
Adaug și faptul că profesorul Gheorghe Beleiu a fost un om bun în adevăratul înțeles al cuvântului; ajută și înțelegea pe toți cei care i se adresau; împărtășea în juru-i acea notă caldă de bunăvoință și optimism, fiind întotdeauna o prezență tonică pentru toți cei care l-au cunoscut și l-au prețuit.

Pentru toate acestea și pentru încă multe altele pe care nu le-am cuprins în aceste câteva rânduri ne amintim mulți cu multă bucurie,

prof. univ. dr.
GHEORGHE BELEIU
1937 - 1997

dar și cu imensă tristețe de cel care a fost savantul civilist, profesorul eminent și adevăratul om Gheorghe Beleiu.

Pentru aceleași „motive”, salutăm cu multă satisfacție inițiativa autorităților diriguitoare ale județului Alba de a atribui numele marelui profesor școlii din satul său natal cu nume de poveste adevărată: Poiana Vadului. De acolo a pornit și s-a impus lumii juridice românești „puiul de moț” Gheorghe Beleiu; fie ca din același loc minunat mulți alți „pui” să pornească pe urmele sale!

prof. univ. dr.
GHEORGHE BELEIU
1937 - 1997

Gânduri despre Gheorghe Beleiu^(*)

Prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Gheorghe Beleiu. Nea Gică. L-am cunoscut în anul 1969, când intram „boboc” la Facultatea de Drept din București. Ne-a cucerit de la primul seminar de Drept civil. Era cald, apropiat, foarte clar în exprimare, avea simțul umorului. Am înțeles ce înseamnă să fii student la Facultatea de Drept din București, ce important este să înțelegi și să stăpânești Teoria generală a Dreptului civil.

Am aflat curând după aceea că este și îndrumătorul nostru de grupă. A fost primul care ne-a dezvăluit și ce înseamnă viața de student în facultate și în afara ei, ce ne oferă capitala pentru întregirea personalității noastre, mai ales că majoritatea veneam din provincie. Pentru mine bucuria a fost și mai mare aflând că este ardelean din Poiana Vadului, jud. Alba, relativ aproape de locul de unde eu veneam, Huedin, jud. Cluj. Acest lucru ne-a apropiat și pentru mine a rămas „îndrumător”, chiar după ce am absolvit anul 1, până la terminarea facultății și după aceea.

Seminariile pe care le conducea erau o încântare. Ne explica, ne provoca, ne punea în față situații practice, astfel încât să nu trecem de la un seminar la altul fără să înțelegem materia. Ne admonesta prietenește atunci când nu răspundeam pe măsura eforturilor lui, dar toți îl îndrăgeam și doream să nu-l dezamăgim.

prof. univ. dr.
GHEORGHE BELEIU

(*) Publicat în Revista română de drept privat nr. 1/2008 (anul *Gheorghe Beleiu*).

La absolvirea facultății am fost repartizat ca asistent stagiar la Catedra de Drept civil. Deveneam colegi. Nea Gică a devenit, la cererea lui, Gică. Fiind cel mai tânăr din catedră, am preluat de la el responsabilitatea de secretar de catedră, desigur, sub îndrumarea lui. Nici nu se putea altfel, deoarece în catedră erau personalități care te „striveau” prin prestigiu și prestanță, precum profesorii Ilie Stoenu, Tudor R. Popescu, Constantin Tomulescu, Constantin Stătescu, Francisc Deak, Savelly Zilberstein, Ion P. Filipescu, Sanda Ghimpu, Aurel Pop, Stanciu D. Cârpenaru. În acest cadru am descoperit alte laturi ale profesorului Beleiu.

În primul rând, m-a impresionat atitudinea lui în dezbaterile științifice din catedră. În prezența „corifeilor”, deși mai tânăr, își exprima cu mult curaj și documentat punctul de vedere în legătură cu orice problemă de drept, chiar dacă depășea sfera disciplinelor la care era titular, Drept civil și, mai târziu, Drept economic, și, mai mult, era ascultat cu mare atenție și apreciat pentru intervențiile sale.

M-a impresionat, în al doilea rând, rigoarea sa în tot ceea ce făcea pe plan didactic și științific: prelegerile, ca și cursurile ori studiile tipărite, erau structurate fără reproș; aparatul critic era exhaustiv și evidenția o muncă enormă împletită cu probitatea științifică a unui mare autor; soluțiile la care se oprea, adeseori noi, erau temeinic argumentate.

Pentru a oferi o imagine completă asupra activității sale în catedră, o să remarc și seriozitatea cu care și-a îndeplinit ani de zile atribuțiile administrative de secretar al catedrei, dintre care rețin doar întocmirea statelor de funcții, operațiune mult mai dificilă în acea perioadă în

care ministerul le aproba. La fel a procedat și în ultimii ani de viață, când a fost ales, cu entuziasm și în unanimitate, șeful Catedrei de Drept Privat. A introdus pentru prima oară regula ca la fiecare ședință de catedră să se examineze actele normative importante și să se analizeze impactul lor asupra disciplinelor din catedră, ceea ce reprezenta de fiecare dată o densă dezbatere științifică.

Deși a absolvit Facultatea de Drept din București în anul 1967, ca șef de promoție, iar ca asistent universitar s-a impus foarte rapid prin studiile publicate în revistele de specialitate, a fost promovată lector universitar de-abia în anul 1977, iar conferențiar și profesor numai după anul 1990, când a fost și șeful Catedrei de Drept privat. Odată cu dezvoltarea învățământului juridic, de stat și privat, datorită calităților sale didactice și științifice, precum și a capacității de muncă extraordinare, a fost solicitat să predea la foarte multe facultăți de drept din București și din țară, lucru benefic pentru comunitățile academice, dar stresant și obositor pentru colegul nostru, care a trecut în neființă cu mult prea devreme. Mă gândesc ce contribuții extraordinare putea să aducă la redactarea proiectului Codului civil și a altor acte normative, la modernizarea învățământului juridic și la evoluția jurisprudenței, deoarece a fost și arbitru la Curtea de Arbitraj Comercial Internațional și avocat în Baroul București.

Opera pe care a lăsat-o Profesorul Gheorghe Beleiu – peste 20 de tratate, cursuri, monografii și peste 90 de studii, articole și note de practică judiciară – demonstrează valoarea sa deosebită de cadru didactic, cercetător științific și practician. Nu sunt eu cel chemat să analizeze opera sa, dar cu siguranță pot afirma că paginile sale dense sunt și

prof. univ. dr.
1937-1997

astăzi de mare folos. „Cărămizile”, cum le spuneau studenții din anii ‘80, consacrate Teoriei generale a Dreptului civil și Persoanelor au o bogăție de informații și o profunzime care pentru un cercetător atent al fenomenului juridic nu pot fi ignorate nici în prezent. Pe de altă parte, este lăudabil că ultimii săi colaboratori, Marian Nicolae și Petrică Trușcă, au continuat după decesul Profesorului să actualizeze ultimul său curs din anul 1994 în ediții succesive din 1998 și până în 2007.

Ne amintim cu emoție cum vara, după un efort de un an pe planul activității didactice și științifice, se retrăgea în satul lui natal și făcea un efort fizic extraordinar la coasă, de unde revenea întărit și cu o bună dispoziție molipsitoare.

Nu pot încheia aceste rânduri dedicate memoriei profesorului și prietenului meu Gică Beleiu, fără să relev calitățile sale de om deosebit. Cald în relațiile sale cu studenții și colegii, el era apropiat și de nevoile lor, sărea de îndată în ajutorul celui care avea o trebuință, era un om devotat misiunii pe care o avea. Nu întâmplător a fost atât de iubit și de către studenți și de către cadrele didactice, iar numele său este pomenit și în prezent de cei care l-au cunoscut.

Ne amintim cu emoție de cursurile și seminariile sale, dar și de serile grupelor sau anilor ori de banchetele studentești unde era la fel de fermecător ca și la catedră.

Acesta a fost pentru mine Gheorghe Beleiu. Este onorant pentru Direcția Revistei române de drept privat că s-a gândit să consacre anul 2008 drept anul Gheorghe Beleiu.

Dumnezeu să îl odihnească în pace!

prof. univ. dr.
GHEORGHE BELEIU
1937 - 1997

Omagiu lui Gheorghe Beleiu^(*)

Prof. univ. dr. Liviu Pop

Noi oamenii suntem ca stelele căzătoare. În urmă cu peste un deceniu, din constelația academică a mai căzut o stea. Era într-o dimineață, când o voce dragă și cunoscută mi-a adus vestea tristă că trecerea dintr-o noapte albă într-o noapte albastră se făptuise și că bunul meu prieten, profesorul universitar Gheorghe Beleiu, a pornit pe un drum al cărui sfârșit nimeni n-a putut până în prezent și nu va putea nici în viitor să-l cuprindă. Se spune adesea că inima a încetat să-i mai bată. Numai că inima magistrului nu a urmat numai cadențele care dau viață trupului și minții. Atât de mult se frământa cu fiecare gând, cu fiecare cuvânt, ce nu putea fi rostit, ci părea smuls ca un copac bătrân din sufletul său bun, generos, cald, drept și adeseori înțelept.

În fața paginii albe de hârtie am ezitat și atunci și acum, așa cum se zăbovește înaintea oricărei mărturisiri care ne implică întreaga ființă, dar mai ales inima și sufletul nostru. Adeseori rememorez episoadele și evenimentele, trăirile și simțirile pe care le-am avut în cei 25 de ani în care am fost legat de profesorul Gheorghe Beleiu printr-o caldă și plăcută prietenie.

Născut și venit de pe plaiurile de legendă, împădurite și înverzite ale Munților Apuseni, la început student al Facultății de Drept din București și apoi, vreme de trei decenii, unul dintre cei mai proeminenți slujitori ai cetății academice din capitala țării, a făcut parte din

prof. univ. dr.
GHEORGHE BELEIU

^(*) Publicat în Revista română de drept privat nr. 1/2008 (anul *Gheorghe Beleiu*).

pleiada de intelectuali, descălecători de spiritualitate românească, proveniți din această generoasă zonă a Țării Ardealului, care cu simțire înaltă, devotament și dragoste, cu nostalgia cunoașterii cât mai depline a celor știute și neștiute, și-au închinat viața cu modestie, inteligență, creativitate și pricepere propășirii neamului, atât de încercat de istorie.

Nu a fost un om dintre aceia care trăiesc în seră. Dimpotrivă, a trăit ca marea majoritate. A pășit cu încredere pe căile, când drepte și line, când pline de greșeli, urcușuri, gropi și suferințe, alături de noi ceilalți, pe străzile aceluiași frumos și, în același timp, dureros și exploziv secol. Viața sa, raportată la timpul cosmic, a însemnat o rază de lumină strălucitoare a cărei energie s-a transpus risipitor, dar cu folos, asupra mai multor generații de studenți, contribuind din plin la înfăptuirea fotosintezei intelectuale, irigând, fertilizând și cultivând, fără zgârcenie, cu nedisimulat altruism, mințile și sufletele învățăcelilor săi.

Fiind prieteni adevărați, l-am cunoscut îndeajuns de bine. Temperament vulcanic, spirit agitat, un neastâmpărat al gândului și al faptei. Cumpătarea i-a fost mai grea decât abținerea. Răutatea și chiar invidia unora nu le-a cunoscut în primul rând din cărți. Viața i le-a oferit uneori. Cu toate acestea, a fost un om pentru care bunătatea era un semn al superiorității. A înțeles că oameni perfecți nu există nici în romane. Binele și răul sunt laolaltă în firea noastră; caracterele cele mai ferme au slăbiciunile lor; afectivitățile noastre cele mai alese nu sunt scutite de egoism; îndoielile și bănuielile mai mult sau mai puțin întemeiate tulbură uneori prietenii cele mai trainice. Adeseori îmi spunea că omul bun este omul puternic, capabil și harnic și că toți estropiații sunt răi, meschini, egoiști și clevetitori. Asta m-a făcut să

înțeleg și eu că omul puternic este generos, darnic și îngăduitor cu semenii săi.

Spirit elevat, profesor de talent, născut și în același timp făcut, productiv și profund în idei și fapte, sobru în cercetările lui științifice, exigent cu sine și exigent cu alții, apropiat și deschis spre dialog, a cucerit cu știința sa de carte, cu talentul său, cu claritatea discursului și căldura sufletului zeci de promoții de absolvenți ai Facultății de Drept din București, precum și ai altor facultăți de profil din țară, care s-au înființat după momentul decembrie 1989.

În tot ce a întreprins și realizat, didactic și științific, a înțeles pe deplin sensul propoziției că „a nu acționa acum” nu este echivalent cu „a acționa mai târziu”, ci, în cele mai frecvente cazuri, cu „a nu acționa niciodată”. La originea înfăptuirilor sale a stat mereu flacăra pasiunii creatoare, neliniștita suferință a căutării, alergând continuu după licuricii luminoși ai gândului. Am spus și repetăm că a fost un om cuprins de suferința căutării, deoarece numai suferința transfigurează, luminează și poate pune în mișcare potențele creatoare ale omului. Așa cum spunea Thomas Mann, mulți dintre oameni „n-au înțeles că împotriva mediocrității nu se poate lupta decât cu suferința. Orice suferință durabilă afectează fondul intim al ființei, ceea ce implică și o schimbare a raportului acesteia cu lumea; este o schimbare de perspectivă și de înțelegere”. Nu există bucurie fără durere; prețul bucuriei și al împlinirii este durerea; marile bucurii sunt dureri transfigurate.

Profesorul și cercetătorul, omul Gheorghe Beleiu, a înțeles însă că pasiunea trebuie să fie productivă; pasiunea sterilă nu poate fi și nu este decât o înflăcărare gratuită, goală și ineficientă. Această pasiune s-a

obiectivat în importantele lucrări științifice pe care le-a realizat – 4 cursuri universitare, unul în trei volume, apărute în mai multe ediții; coautor la două monografii; peste 90 de studii și articole publicate în reviste de specialitate prestigioase – lucrări ce constituie contribuții cunoscute și recunoscute ale profesorului în spațiul științei juridice românești. Ca orice om de știință productiv și creator, și-a dat seama că în eforturile proprii stă ascunsă promisiunea răsplătitoarelor succese, scopul existenței oamenilor adevărați. În acest fel a fost posibilă transformarea promisiunii în certitudine, în realitate simțită și trăită cu intensitate. Așa se explică faptul că, la fel ca orice spirit înflăcărat și pasionat, ființa și sufletul său au ars într-o dinamică deosebit de intensă, sfârșind prin a se stinge atât de repede.

Pe versantul aducerilor aminte, acum, după mai bine de un deceniu de la momentul în care a părăsit această lume trecătoare, constatăm că nimic nu este mai important decât contribuția lui Gheorghe Beleiu la propășirea și prestigiul școlii de drept privat din capitala țării; este de subliniat efortul său tenace și perseverent, auster și exigent, întotdeauna cald și încurajator de a descoperi și îndruma, alături de alți mari magistri, discipoli și învățăcei, în care a investit spirit, speranță și selectivă, dar nediscriminantă încredere. A avut satisfacții de cele mai multe ori, dar și dezamăgiri. Primele l-au bucurat nespus; bucuria se putea citi adeseori pe chipul său care radia satisfacție, blândețe, înțelegere, încurajare și căldură. Celelalte l-au mâhnit și întristat.

Mă număr printre acei prieteni care l-au iubit cu sinceritate în afara de orice conjunctură, fericită sau nefericită. M-am bucurat întotdeauna de realizările și bucuriile lui; l-am sprijinit cu fapta și cu gân-

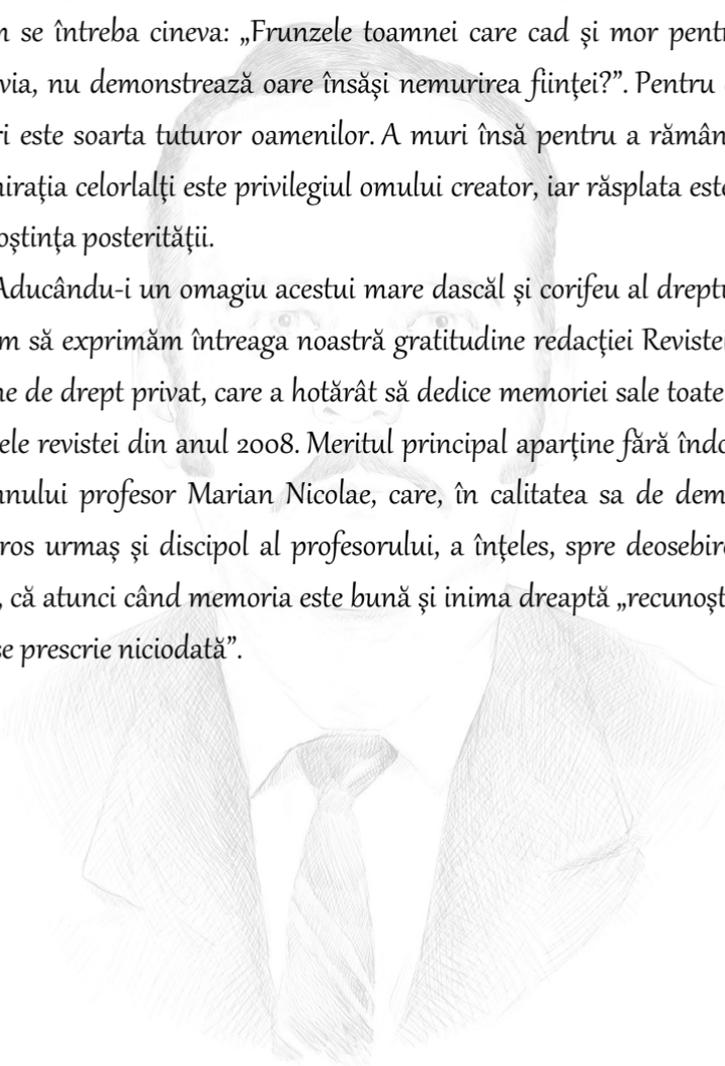
dul de aici de la Facultatea de Drept a Universității din Cluj-Napoca. Ne întâlneam adesea la București, la Cluj-Napoca sau în alte locuri, de cele mai multe ori la diverse manifestări științifice studentești. Intervențiile lui erau scilicet scilicet. A avea o minte ascuțită și o logică impecabilă; să-l ascuți era o încântare intelectuală. Eram aproape de aceeași vârstă; eu însă mi-am început cariera universitară mult mai târziu, datorită unui alt curriculum școlar. Cu toate acestea, m-am considerat ca făcând parte din generația lui universitară. Un lucru însă îmi place să-l recunosc și să-l afirm cu admirație: Gheorghe Beleiu a fost cel mai strălucit dintre noi, deși din această generație fac parte oameni de necontestată valoare, nume cunoscute în spațiul învățământului superior juridic și al cercetării științifice în acest domeniu. Anii 1967-1988 au constituit perioada cea mai fertilă și mai plină de speranțe și realizări din viața sa; după aceasta, eforturile pe care le-a făcut, trăirile intense trupești și sufletești, arderea grabnică a vieții i-au diminuat energiile și i-au tocit elanurile, până la urmă fiind răpus în apogeul maturității, la o vârstă când mulți își croiesc încă planuri îndrăznețe de viitor.

Plecarea lui prea timpurie dintre noi ne-a întristat, aducându-ne aminte de consecințele implacabile și mistuitoare ale trecerii ireversibile a timpului, deoarece, așa cum spunea poetul „toți ne naștem spre a muri”. În același timp, nu putem uita că profesorul Gheorghe Beleiu a fost unul dintre acei oameni care chiar după moarte întrețin o viață atât de vie, care ne fertilizează spiritul, ideile și simțirea generoasă, care veghează și de dincolo asupra gesturilor și gândurilor noastre nobile. Realitatea lui este și va fi mereu o prezență mai stăruitoare, mai

prof. univ. dr.
Gheorghe Beleiu
1937 - 1997

vie, mai gravă, mai încurajatoare în noi, decât a multora dintre cei încă în viață cu care ni se intersectează întâmplător sau voit pașii și cărora le întindem dezamăgiți o mână sau le aruncăm câte o privire. Oamenii ca Gheorghe Beleiu sunt nemuritori, tocmai prin faptul morții lor. Cum se întreba cineva: „Frunzele toamnei care cad și mor pentru a reînvia, nu demonstrează oare însăși nemurirea ființei?”. Pentru că a muri este soarta tuturor oamenilor. A muri însă pentru a rămâne în admirația celorlalți este privilegiul omului creator, iar răsplata este recunoștința posterității.

Aducându-i un omagiu acestui mare dascăl și corifeu al dreptului, ținem să exprimăm întreaga noastră grațitudine redacției Revistei române de drept privat, care a hotărât să dedice memoriei sale toate numerele revistei din anul 2008. Meritul principal aparține fără îndoială domnului profesor Marian Nicolae, care, în calitatea sa de demn și valoros urmaș și discipol al profesorului, a înțeles, spre deosebire de alții, că atunci când memoria este bună și inima dreaptă „recunoștința nu se prescrie niciodată”.

prof. univ. dr.
GHEORGHE BELEIU
1937 - 1997

Gheorghe Beleiu^(*)

Prof. univ. dr. Marian Nicolae

S-au împlinit 10 ani de la fulgerătoarea trecere în neființă, într-o nemiloasă noapte de octombrie a anului 1997, a prof. Gh. Beleiu, una din personalitățile proeminente ale științei și practicii juridice din țara noastră, plecat dintre noi în plină putere de muncă și la o vârstă când alții încearcă să dea dovada adevăratei forțe creatoare.

Despre cercetătorul și profesorul Gheorghe Beleiu vorbesc în primul rând lucrările sale științifice, din care se detașează, prin amploare și profunzime, cele două vaste lucrări, adevărate tratate de drept civil, încă neegale în domeniu: *Drept civil. Partea generală*; *Drept civil. Teoria generală a dreptului civil* (edițiile 1973, 1975 și 1980, scrise împreună cu prof. Aurel Pop) și *Drept civil. Persoanele* (1982), ambele însumând peste 1200 de pagini și care se disting prin acuratețea analizei, eleganța stilului și o extraordinară capacitate de sistematizare a conținutului informațional și a vastului aparat bibliografic (legislativ, doctrinar și jurisprudențial), reușind astfel să constituie – *illo tempore* – un tablou cvasicomplet al teoriei generale a dreptului civil și, mai ales, al dreptului persoanelor fizice și juridice din țara noastră.

Despre profesorul și juristul Gheorghe Beleiu vorbesc, în al doilea rând, nenumăratele generații de juriști care i-au fost studenți, colegi sau adversari de idei sau la bară, ca doctrinari sau avocați, după caz.

(*) Material publicat în Revista română de drept privat nr. 1/2008 – anul Gheorghe Beleiu.

Despre omul Gheorghe Beleiu vorbesc, nu în ultimul rând, familia, prietenii și colegii săi, cei care i-au stat mereu alături bucurându-se împreună de neuitatele clipe de viață, de lumină și, uneori, de tristețe și neîmplinire.

Personal, datorez prof. Beleiu, ca ultim colaborator direct al Domniei Sale, o vie recunoștință și neștearsă amintire! Din păcate, timpul nu a mai avut răbdare și scurta noastră colaborare începută în anul 1994, ca tânăr asistent de drept civil, s-a terminat mult, mult prea devreme. Au rămas în urmă multe idei, discuții și proiecte... O imensă și grea pierdere!

La toate acestea, se adaugă, credem, și un alt amănunt important, care pentru mulți este încă necunoscut. Prof. Beleiu a fost primul președinte al Comisiei pentru redactarea proiectului Codului civil român, constituită la Ministerul Justiției în anul 1996, din inițiativa domnului ministru Valeriu Stoica. Și întrucât Revista română de drept privat a lansat spre dezbatere publică Proiectul Noului Cod civil român, adoptat de Senat în anul 2004 și aflat, în prezent, pe masa Camerei Deputaților, declararea anului 2008 „Anul Gheorghe Beleiu” se alătură, simbolic, acestei inițiative care, sperăm, să se soldeze cu contribuții științifice importante din partea colaboratorilor noștri, demne de strălucitul și inegalabilul nostru profesor.

Iată de ce Redacția a decis ca anul 2008 să fie dedicat celui ce a fost și va rămâne de-a pururea „PROFESORUL GHEORGHE BELEIU”.

Dumnezeu să-l odihnească în pace !

prof. univ. dr.
GHEORGHE BELEIU
1937 - 1997

La Alba Iulia profesorul Gheorghe Belei a împlinit visul lui Avram Iancu de înființare a unei academii de drepturi

Conf. univ. dr. Gheorghe Avram

...Vara lui 1991... Toate erau în schimbare și totul părea posibil de o manieră atât de naturală.

Cred că așa a luat naștere AISTEDA la Alba Iulia.

Cu tot entuziasmul și optimismul care ne cuprinsese, se ridicau multe probleme legate de ce și cum ar fi trebuit întreprins pentru înființarea unui așezământ universitar privat de care să beneficieze locuitorii acestor meleaguri istorice.

Într-o zi am primit vestea vizitei pe care urma să o facă profesorul Gheorghe Belei, cel ce avea să fie Decanul Facultății.

La prima întâlnire, am fost surprins de entuziasmul aparent moderat pe care l-a manifestat, dar care, la fel de surprinzător, era dublat de o tonalitate pe deplin tenace.

Discuțiile, minunate (oare cum ar fi putut să fie altfel, în preajma unei astfel de personalități), aveau un caracter general, caracteristic unei prime întâlniri și a unei fundamentări a unei construcții (care putea fi oricare). Și... la un moment dat...oarecum în trecere...oarecum ca redundantă expresie a unei axiome... fără emfază... fără nicio urmă de festivism (atât de prezent cam peste tot în perioadă), a venit mărturisirea de credință a domnului Profesor, rostul și motorul prezenței Domniei Sale în Facultatea de Drept de la Alba Iulia. Testamentul lui

prof. univ. dr.
GHEORGHE AVRAM
1937 - 1997

Avram Iancu: „Ultima mea voință! Unicul dor al vieții mele e să-mi văd Națiunea mea fericită, pentru care, după puteri, am și lucrat până acum, durere fără mult succes, ba tocmai acum, cu întristare, văd că speranțele mele și jertfa adusă se prefac în nimic. Nu știu câte zile mai pot avea; un fel de presimțire pare că mi-ar spune că viitorul este nesigur. Voesc, dară, și hotărât dispun ca, după moartea mea, toată averea mea mișcătoare și nemișcătoare să treacă în folosul Națiunii, pentru ajutor la înființarea unei academii de drepturi, tare crezând că luptătorii cu arma legii vor putea scoate drepturile Națiunii mele”.

Testamentul unui Neam. Îndemn și speranță.

Poate de aceea, la fiecare întâlnire cu profesorul, întreaga istorie se învorbura și se derula brusc. Poate de aceea am înțeles că rostul ce îl avea de împlinit nu era numai o facultate, ci, în mod expres, „academia de drepturi”, care să susțină și, la nevoie, să impună identitatea de Neam.

Din acest punct crucial am început să descopăr dimensiunea mai mult decât impresionantă a personalității Profesorului.

Sunt convins că sentimentul dreptății a fost farul călăuzitor în întreaga sa existență și nu întâmplător calea Dreptului a fost cea aleasă.

Nu am căderea să fac referiri la dimensiunea, de altfel, unanim recunoscută a Domniei Sale în spațiul juridic. Pot doar să o primesc ca pe o nestemată în corola Neamului. Culmile la care a ajuns în profesie nu puteau, pentru o astfel de personalitate, să se constituie în deplinătate.

Moț fiind, luptător pentru drepturi, a știut că marea operă nu se rezumă la particularități individuale și, pentru ai săi, pentru moți,

pentru neam, s-a simțit dator să ridice la Alba Iulia un monument al zbruciumatei noastre istorii, să aducă astfel la împlinire Testamentul.

Pot să spun că această personalitate anume a reușit, în construcția astfel începută, să aducă sub propriul stindard, la Alba Iulia, la Facultatea de Drept, personalități marcante ale dreptului, care să susțină dezideratul minunat pe care și l-a asumat.

Pot să afirm efortul major de a fi prezent sistematic la Alba Iulia pentru a-și susține construcția.

Pot, în egală măsură, să afirm tenacitatea băătăliilor purtate pe toate planurile pentru îndeplinirea nobilei misiuni.

Prezența în Facultatea de Drept a fost (am constatat asta mai târziu) permanentă și s-a impregnat în fiecare, atemporal.

Evident, nu s-a limitat numai la sfera științei juridice, nici chiar la Facultatea pe care a păstorit-o, s-a produs în extensia de completitudine a visului testamentar, pe care l-am simțit preluat de Profesor și pe care ni l-a transmis și nouă tuturor.

Chiar dacă, subit și cu totul prematur, a părăsit această lume, prezența sa a rămas, ca o permanentă luare-aminte, ca un permanent îndemn și o permanentă chemare la misiunea pe care și-a asumat-o și pe care ne-a transmis-o.

Fără afișare, în necuvinte, cu naturalețea personalității marcante, ne-a lăsat, ca moștenire și testament, substanța perenității noastre.

Alba Iulia, aprilie 2014

prof. univ. dr.
GHEORGHE BELEIU
1937 - 1997

REPERE BIOGRAFICE

- ❑ Născut la 13 septembrie 1943 în satul Poiana Vadului, jud. Alba, dintr-o familie modestă de țărani;
- ❑ Școala primară a absolvit-o în anul 1958;
- ❑ Între anii 1958 și 1962 a urmat cursurile liceului din Baia de Arieș, jud. Alba;
- ❑ În anul 1967 a absolvit, ca șef de promoție, Facultatea de Drept a Universității din București;
- ❑ În a doua parte a anului 1967 a satisfăcut stagiul militar la Bacău, timp de 6 luni;
- ❑ A îmbrățișat, dintru început, cariera didactică universitară – la Facultatea de Drept din București – fiind numit inițial preparator (1968), apoi promovând, succesiv, ca asistent, lector (1977), conferențiar (1990) și profesor (1993);
- ❑ Arbitru la Curtea de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României (1977);
- ❑ Doctor în Drept al Universității București cu teza intitulată *Unitățile socialiste de stat ca persoane juridice în R. S. România* (îndrumător științific – prof. univ. dr. Francisc Deak);
- ❑ În anul 1990 a fost desemnat expert guvernamental în Guvernul Petre Roman și a devenit membru al Baroului București;
- ❑ Șef al Catedrei de drept privat a Facultății de Drept a Universității din București (1996);

- ❑ Președinte al Comisiei de redactare a proiectului Noului Cod civil din cadrul Ministerului Justiției (1996);
- ❑ Autor și coautor a peste 20 de tratate și cursuri universitare, precum și a peste 90 de studii, articole și note în materia dreptului civil, dreptului economic, dreptului comercial, dreptului transporturilor, dreptului familiei etc. (a se vedea, *infra*, lista de lucrări selectiv

prof. univ. dr.
GHEORGHE BELEIU
1937 - 1997

LISTĂ SELECTIVĂ DE LUCRĂRI

I. Teza de doctorat

- ❑ *Unitățile socialiste de stat ca persoane juridice în Republica Socialistă România*, Teză de doctorat susținută în 1986 (îndrumător științific – prof. univ. dr. Francisc Deak).

II. Tratatate, cursuri, monografii etc.

- ❑ *Curs de drept civil. Partea generală – pentru uzul studenților*, Centrul de multiplicare al Universității București, București, 1973, 616 p. (în colaborare cu Aurel Pop);
- ❑ *Drept civil. Privire generală asupra dreptului civil. Raportul juridic civil. Actul juridic civil. Prescripția extinctivă. Proba drepturilor subiective civile*, Tipografia Universității București, București, 1975, 625 p. (în colaborare cu Aurel Pop);
- ❑ *Drept civil. Partea generală – pentru uzul studenților*, ed. a 2-a nerevizuită, Universitatea București, Facultatea de Drept, București, 1976, 626 p. (în colaborare cu Aurel Pop);
- ❑ *Drept civil. Teoria generală a dreptului*, Tipografia Universității București, București, 1980, 551 p. (în colaborare cu A. Pop);
- ❑ *Probleme de drept economic. Elemente pentru configurarea unor noi soluții într-o viitoare reglementare*, Editura Academiei R.S.R., București, 1980; studiul în această monografie: „Cu privire la o viitoare reglementare a persoanei juridice române” (în colab. cu Aurel Pop), 16 p.;

prof. univ. dr.
GHEORGHE BELEIU
1937 - 1997

- ❑ *Subiectele colective de drept în România*, Editura Academiei R.S.R., București, 1981 (coord. Y. Eminescu): cap. IV („Organizațiile economice de stat”) și cap. V („Instituțiile de stat”), p. 57-101;
- ❑ *Drept civil. Persoanele*, Univ. București – Facultatea de Drept, București, 1982, 646 p.;
- ❑ *Drept economic socialist român*, 3 vol., Univ. București – Facultatea de Drept, București, 1983-1985 (în colaborare cu A. Pop);
- ❑ *Drept civil. Teoria generală*, Univ. București – Facultatea de Drept, București, 1986, 342 p.;
- ❑ *Drept civil. Persoanele*, Univ. București – Facultatea de Drept, București, 1987, 347 p.;
- ❑ *Tratat de drept civil, vol. 1, Partea generală*, Editura Academiei, București, 1989 (coord. P. Cosmovici): titlul II, cap. IV („Izvoarele drepturilor subiective civile”) și V („Actul juridic civil”), p. 157-211;
- ❑ *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, Universitatea Româno-Americană, București, 1991, 4 părți (p. 1-159; p. 160-412; p. 413-610; p. 611-777).
- ❑ *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, Casa de Editură și Presă Șansa, București, 1992, 440 p.;
- ❑ *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, Casa de Editură și Presă Șansa, București, 1993;
- ❑ *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, ed. revăzută și adăugită, Casa de Editură și Presă Șansa, București, 1995, 445 p.;

- ❑ *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, ed. a IV-a îngrijită și adăugită de M. Nicolae și P. Trușcă, Casa de Editură și Presă Șansa, București, 1998;
- ❑ *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, ed. a V-a îngrijită și adăugită de M. Nicolae și P. Trușcă, Casa de Editură și Presă Șansa, București, 1999;
- ❑ *Drept civil român. Introducere în dreptul civil. Subiectele dreptului civil*, 5 ediții (ed. VII-XI) îngrijite și adăugite de M. Nicolae și P. Trușcă, Editura Universul Juridic, București, 2001, 2003, 2004, 2005, 2007;
- ❑ *Drept civil român. Curs selectiv pentru licență*, edițiile 1996, 1997 și 1998, Editura Press Mihaela, București (coautori: C. Toader, M. Nicolae, R. Popescu, B. Dumitrache); coordonatori: C. Bîrsan, Gh. Beleiu, Fr. Deak;
- ❑ *Instituții de drept civil. Curs selectiv pentru licență 1999-2000*, ed. revăzută și adăugită, Editura Press Mihaela, București, 1999 (coautori: C. Toader, M. Nicolae, R. Popescu, B. Dumitrache); coordonatori: C. Bîrsan, Gh. Beleiu, Fr. Deak; 464 p.;
- ❑ *Instituții de drept civil. Curs selectiv pentru licență 2001-2002*, ed. revăzută și adăugită, Editura Universul Juridic, București, 2001 (coautori: B. Dumitrache, M. Nicolae, R. Popescu); coordonatori C. Bîrsan, Gh. Beleiu, Fr. Deak; 480 p.;
- ❑ *Instituții de drept civil: curs selectiv pentru licență 2006-2007. Teste grilă*, ed. revăzută și adăugită, Editura Universul Juridic, București, 2006 (coautori: C. Toader, M. Nicolae, R. Popescu, B. Dumitrache); coordonatori: C. Bîrsan, Gh. Beleiu, Fr. Deak; 590 p.

III. Studii, articole, note, comentarii, observații etc.

- ❑ *Despre răspunderea celor care alcătuiesc organele de conducere ale persoanei juridice-organizație socialistă de stat*, Analele Universității București, Seria Științe Juridice nr. 2/1970, p. 83-99;
- ❑ *Nulitatea căsătoriei în practica judiciară*, Revista română de drept nr. 9/ 1971, p. 75-83 (în colaborare cu I. Filipescu);
- ❑ *Considerații privind problema dreptului economic*, Analele Universității București, Seria Științe Juridice nr. 2/1971, p. 67-81 (în colaborare cu A. Pop);
- ❑ *Sucesiune. Acțiune în anularea certificatului de moștenitor. Stabilitatea persoanelor care au calitatea să succeadă*, Notă critică la dec. civ. nr. 354/1969 a Trib. Jud. Satu-Mare, Revista română de drept nr. 11/1971, p. 117-119;
- ❑ *Sfera de aplicare a regulilor de la mandat în raporturile dintre persoana juridică și cei care alcătuiesc organele sale*, Revista română de drept nr. 12/1971, p. 66-69;
- ❑ *Unele aspecte privind încheierea contractelor economice*, Analele Universității București, Seria Științe Juridice nr. 1/1972, p. 49-61 (în colaborare cu A. Pop);
- ❑ *Îmbogățirea fără just temei. Abuz în serviciu. Acoperirea prejudiciului de către făptuitor. Acțiunea în regres împotriva celui care a profitat de pe urma infracțiunii*, Notă aprobativă la dec. civ. nr. 562/1971 a Trib. Jud. Bacău, Revista română de drept nr. 8/1972, p. 136-139;

- ❑ *Evoluția reglementării persoanelor juridice de stat române în cei 25 ani de la proclamarea Republicii*, Analele Universității București, Seria Științe Juridice nr. 2/1972, p. 41-53 (în colaborare cu A. Pop);
- ❑ *Contribuții la studiul fundamentului personalității juridice a unităților socialiste de stat*, Arbitrajul de Stat nr. 4/1972, p. 9-20;
- ❑ *Mijloace specifice de garantare a încheierii contractelor economice*, Arbitrajul de Stat nr. 6/1973, p. 32-47;
- ❑ *Încheierea contractelor economice în lumina noilor reglementări*, Analele Universității București – Drept nr. 2/1973, p. 9-26 (în colaborare cu A. Pop);
- ❑ *Considerații asupra personalității juridice a unităților economice de stat*, Arbitrajul de Stat nr. 4/1973, p. 10-25;
- ❑ *Coproprietate. Fructe. Culegere de unul dintre indivizari. Valoarea drepturilor celorlalți*, Notă critică la dec. civ. nr. 299/1973 a Trib. Jud. Galați, în Revista română de drept nr. 8/1974, p. 41-43;
- ❑ *Aspecte ale noilor reglementări privind unitățile economice de stat – persoane juridice*, Revista de drept economic, I, nr. 2/1974, p. 3-17;
- ❑ *Sucesiune. Testament. Consecințele neprezentării acestuia la dezbaterea notarială*, Notă critică la dec. civ. nr. 3321/1973 a Secției a III-a civilă a Trib. Mun. București, Revista română de drept nr. 10/1975, p. 53-55 (în colaborare cu Virgil Chinde);
- ❑ *Pensie de întreținere. Schimbarea locului de muncă din inițiativa debitorului. Reducerea cuantumului retribuției. Consecințe*, Notă aprobativă la dec. civ. nr. 410/1974 a Trib. Jud. Dâmbovița, Revista română de drept nr. 9/1976, p. 48-50;

- ❑ *Ocrotirea minorului prin instituțiile dreptului civil*, Analele Universității București – Drept, 1976, p. 111-115;
- ❑ *Propunere de lege ferenda privind posibilitatea înfierului de a cere desfăcerea înfierii*, Revista română de drept nr. 5/1977, p. 40-41;
- ❑ *Folosința locuințelor. Drept de abitație*, Notă aprobativă la dec. civ. nr. 375/1975 a Trib. Jud. Timiș, Revista română de drept nr. 1/1977, p. 49-52;
- ❑ *Examen teoretic al practicii judiciare privind abuzul de drept în materie locativă*, Analele Universității București – Drept, 1977, p. 89-94;
- ❑ *Contribuția dreptului civil la formarea și dezvoltarea conștiinței juridice socialiste*, Studii și cercetări juridice nr. 1/1977, p. 5-16 (în colaborare cu Corneliu Bîrsan);
- ❑ *Le transport aérien charter*, Revue Roumaine de Science Sociales – Sciences Juridiques nr. 1/1978, p. 121-130 (în colaborare cu A. Pop);
- ❑ *Transfert du droit de propriété par actes entre vifs dans le droit socialiste roumain*, Revue Roumaine de Science Sociales – Sciences Juridiques nr. 1/1978, p. 93-99 (în colaborare cu C. Bîrsan);
- ❑ *Obligația economică și obligația civilă*, Analele Universității București – Drept, 1978, p. 23-32 (în colaborare cu A. Pop);
- ❑ *Îndreptarea hotărârilor arbitrale*, Revista română de drept nr. 6/1978, p. 73-75;
- ❑ *Subiectele executării obligațiilor economice*, Analele Universității București – Drept, 1979, p. 49-62 (în colaborare cu A. Pop);

- ❑ *Prescripția pentru viciile lucrului*, Revista română de drept nr. 2/1980, p. 8-15;
- ❑ *Cu privire la o viitoare reglementare a persoanei juridice române. Probleme de drept economic* București, Editura Academiei R.S.R., 1980, p. 89-104 (în colaborare cu A. Pop);
- ❑ *Propuneri de lege ferenda privind statutul civil al minorului*, Analele Universității București – Drept, 1981, p. 57-62;
- ❑ *Prescripția pentru viciile construcției*, Revista română de drept nr. 1/1981, p. 25-33;
- ❑ *Drept de abitație. Constituire în favoarea soților. Decesul unuia dintre ei. Caracterul indivizibil al dreptului*, Notă explicativă la dec. nr. 322/1980 a Secției a IV-a civilă a Trib. Mun. București, Revista română de drept nr. 6/1981, p. 67-70 (în colaborare cu Al. Athanasiu);
- ❑ *Adaptarea, modificarea, actualizarea și încetarea contractelor economice în lumina noului mecanism economico-financiar*, Revista română de drept nr. 9/ 1981, p. 3-10 (în colaborare cu A. Pop);
- ❑ *Contract de vânzare-cumpărare. Bunuri de folosință îndelungată vândute prin unitățile comerciale. Termen de garanție. Neexecutarea, gratuită, a lucrărilor în cursul termenului. Răspundere*, Nota II (parțial critică) la dec. civ. nr. 297/ 1981 a Trib. Jud. Buzău, Revista română de drept nr. 3/1982, p. 38-44;
- ❑ *Clauza penală în dreptul român și în dreptul uniform C.A.E.R.*, Revista română de drept nr. 10/1982, p. 14-20;
- ❑ *Probleme actuale în domeniul prescripției extinctive*, Revista română de drept nr. 10/1983, p. 23-29;

- ❑ *Momentul începerii cursului prescripției extinctive a dreptului material la acțiune privind plata dobânzilor*, Revista română de drept nr. 1/1983, p. 11-15, (în colaborare cu C. Stătescu);
- ❑ *Hotărâre arbitrală executată după împlinirea termenului de prescripție. Posibilitățile debitorului. Instanța competentă să repună pe debitor în termen*, Nota II la dec. nr. 1229/1983 a P.A.S., Revista română de drept nr. 6/1984, p. 75-78;
- ❑ *Incidența Legii nr. 3/1982 privind participarea cu părți sociale a oamenilor muncii din unitățile economice de stat la constituirea fondului de dezvoltare economică, asupra unor instituții de drept civil*, Revista română de drept nr. 9/ 1984, p. 24-28;
- ❑ *Natura juridică a contractului de angajament individual*, Studii și cercetări juridice nr. 1/1985, p. 14-20 (rezumat în limba franceză);
- ❑ *Natura juridică a prescripției extinctive, III*, Studii și cercetări juridice nr. 4/1985, p. 335-341;
- ❑ *Drepturile civile ale omului în R. S. R. ,* Revista română de drept nr. 10/1985, p. 3-10;
- ❑ *Cu privire la conținutul raporturilor juridice născute din contractele de angajament reglementate de Legea nr. 3/1983 și Decretul nr. 337/1983*, Analele Universității București – Drept, 1985, p. 89-94;
- ❑ *Unele considerații în legătură cu noua reglementare privind soluționarea litigiilor dintre unitățile socialiste*, Revista română de drept nr. 2/1986, p. 23-27;
- ❑ *Prescripția extintivă în dreptul român și în reglementările C.A.E.R.*, Revista română de drept nr. 7/1986, p. 7-13;

- ❑ *Perfecționarea metodologiei de planificare economică și a procedurii încheierii contractelor economice prin Decretul nr. 19/1986, Revista economică (supl.) nr. 16/1986, p. 9-12;*
- ❑ *Probleme juridice ivite în soluționarea de către comisia de arbitraj de la București a unor litigii dintre o întreprindere de comerț exterior și o societate mixtă, Revista română de drept nr. 12/1987, p. 20-22, (în colaborare cu Victor Babiuc);*
- ❑ *Cu privire la capacitatea juridică a unităților componente (II), Revista română de drept nr. 3/1987, p. 24-29;*
- ❑ *Credite bancare. Garantare. Rambursare, Revista economică (supl.) nr. 7/1987, p. 5-6;*
- ❑ *Considerații asupra răspunderii prevăzute de art. 40 alin. (3) din Legea nr. 5/1978, I, Revista română de drept nr. 8/1987, p. 38-41;*
- ❑ *Transmiterea dreptului real și a riscurilor asupra produselor și răspunderea unității de transport pentru integritatea lor în lumina dispozițiilor art. 37 din Legea nr. 3/1988, Revista română de drept nr. 7/1988, p. 9-13;*
- ❑ *Regimul juridic al societăților mixte constituite în R. S. România, Revista economică (supl.) nr. 15/1988, p. 9-11, (în colaborare);*
- ❑ *Corelația Legii nr. 6/1988 cu alte acte normative referitoare la statutul juridic al unităților socialiste, Revista română de drept nr. 9/1988, p. 3-11, (în colaborare cu Doina Micu);*
- ❑ *Considerații asupra soluționării litigiilor dintre unitățile socialiste, Revista economică (supl.) nr. 30/1988, p. 7-10;*
- ❑ *C.E.C. Libret de economii. Clauză de împuternicire. Natură juridică. Ridicarea depunerilor de către persoana împuternicită. Acțiuni*

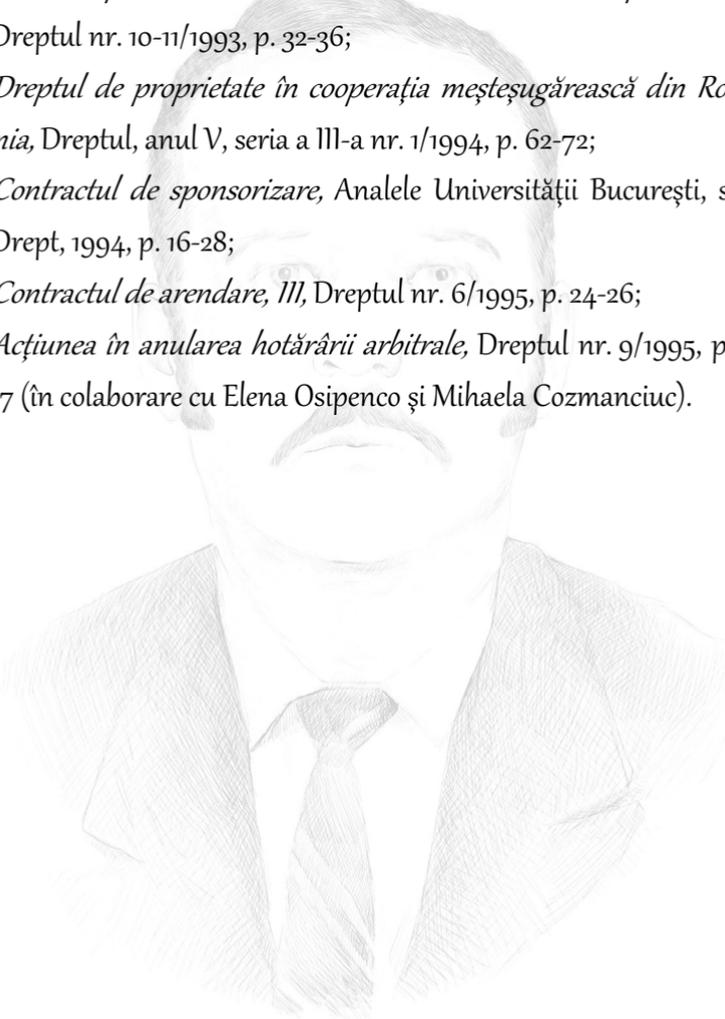
ne a titularului libretului pentru restituire. Prescripție. De când curge termenul?, Notă explicativă la dec. nr. 206/ 1986 a Trib. Jud. Constanța, Revista română de drept nr. 2/1988, p. 39-42;

- ❑ *Caracterizarea drepturilor generate de participarea oamenilor muncii cu sume de bani la fondul de dezvoltare economică al unității socialiste*, Studii și cercetări juridice nr. 1/1988, p. 63-66;
- ❑ *Natura juridică a clauzei penale în lumina noilor reglementări privind contractele economice*, Revista economică (supl.) nr. 4/1989, p. 7-8 (în colaborare);
- ❑ *Funcțiile contractului*, Revista economică (supl.) nr. 18/1989, p. 1-2, (în colaborare);
- ❑ *Încheierea contractului economic prin acordul deplin al părților*, Revista economică (supl.) nr. 26/1989, p. 9-13, (în colaborare);
- ❑ *Fundamentul răspunderii contractuale și clauzele exoneratoare în sistemul Legii nr. 3/1988*, Revista economică (supl.) nr. 27/1989, p. 10-11, (în colaborare);
- ❑ *Regimul juridic al actelor de planificare economică*, Revista economică (supl.) nr. 28/1989, p. 1-3 (în colaborare);
- ❑ *Regimul juridic al actelor de planificare economică*, Revista economică (supl.) nr. 29/1989, p. 9-11 (în colaborare);
- ❑ *Regimul juridic al actelor de planificare economică*, Revista economică (supl.) nr. 30/1989, p. 7-10 (în colaborare);
- ❑ *Controlul actelor de planificare economică*, Revista economică (supl.) nr. 33/1989, p. 9-10 (în colaborare);
- ❑ *Regimul juridic al actelor de planificare economică*, Revista economică (supl.) nr. 34/1989, p. 1-2 (în colaborare);

- ❑ *Regimul juridic al actelor de planificare economică*, Revista economică (supl.) nr. 35/1989, p. 10-12 (în colaborare);
- ❑ *Regimul juridic al actelor de planificare economică*, Revista economică (supl.) nr. 36/1989, p. 1-2 (în colaborare);
- ❑ *Încheierea contractului economic prin efectul hotărârii de rezolvare a neînțelegerilor precontractuale*, Revista economică (supl.) nr. 40/1989, p. 1-3 (în colaborare);
- ❑ *Unele aspecte ale regimului juridic al contractului economic de comision*, Revista economică (supl.) nr. 40/1989, p. 3-4;
- ❑ *Unele aspecte ale regimului juridic al contractului economic de comision (II)*, Revista economică (supl.) nr. 41/1989, p. 10-12;
- ❑ *Încheierea contractului economic prin efectul hotărârii de rezolvare a neînțelegerilor precontractuale (II)*, Revista economică, (supl.) nr. 42/1989, p. 1-3, (în colaborare);
- ❑ *Încheierea contractului economic prin efectul hotărârii de rezolvare a neînțelegerilor precontractuale (III)*, Revista economică (supl.) nr. 43/1989, p. 12-13 (în colaborare);
- ❑ *Natura juridică a termenului de 1 an reglementat prin Decretul nr. 975/1965*, Revista română de drept nr. 1/1989, p. 24-29;
- ❑ *Drepturile civile provizorii*, Revista română de drept nr. 5/1989, p. 35-41;
- ❑ *Analiza interdisciplinară a prescripției extinctive*, *Studii și cercetări juridice* nr. 2/1989, p. 113-119 (în colaborare cu Mihaela A. Grama);
- ❑ *Repunerea în termen în condițiile art. 19 din Decretul nr. 167/1958, II*, Revista română de drept nr. 9-12/1989, p. 40-44;

- ❑ *Unele aspecte ale regimului persoanelor juridice române, după Revoluția din decembrie 1989, Analele Universității București – Drept, 1990, p. 3-11;*
- ❑ *Drept de retenție. Efecte juridice privind prescripția, Nota II (aprobativă) la dec. nr. 706/1988 a Trib. Mun. București, secția a IV-a civilă, Dreptul nr. 3/1990, p. 56-57;*
- ❑ *Capacitatea juridică și capacitatea civilă în dreptul român, Studii de Drept Românesc nr. 2/1990, p. 163-167;*
- ❑ *Probleme – teoretice și practice – actuale din domeniul prescripției extinctive, II, Dreptul nr. 9-12/1990, p. 128-133 (în colaborare cu Claudia Ana Moarcăș);*
- ❑ *Comparație între proprietatea de stat și proprietatea cooperăției meșteșugărești în România, Analele Universității București, seria Drept, 1991, p. 3-11;*
- ❑ *Prescripția extinctivă în dreptul civil și dreptul comercial, Revista de drept comercial nr. 2/1991, p. 43-53;*
- ❑ *Capacitatea juridică a societăților comerciale, Revista de drept comercial nr. 1/1991, p. 35-46;*
- ❑ *Antecontract de vânzare-cumpărare. Vicii ascunse ale construcției. Înțeles. Acțiune în rezoluțiune. Termen de prescripție, Notă explicativă la dec. nr. 1604/ 1989 a Secției civile a Tribunalului Suprem, Dreptul nr. 4-5/1991, p. 76-78 (în colaborare cu Silvia Ștefănescu);*
- ❑ *Cu privire la capacitatea juridică a investitorului străin în România, Revista de drept comercial nr. 2/1992, p. 5-22;*
- ❑ *Drepturile civile ale omului reglementate de Constituția României din 8 decembrie 1991, Dreptul nr. 10/1992, p. 3-10;*

- ❑ *Dreptul de preemțiune reglementat prin Legea nr.18/1991 a fondului funciar, Dreptul nr. 12/1992, p. 3-13;*
- ❑ *Hotărârea arbitrală și desființarea ei, Revista de drept comercial nr. 6/1993, p. 14-20;*
- ❑ *Teoria impreviziunii - „rebus sic stantibus” – în dreptul civil, II, Dreptul nr. 10-11/1993, p. 32-36;*
- ❑ *Dreptul de proprietate în cooperăția meșteșugărească din România, Dreptul, anul V, seria a III-a nr. 1/1994, p. 62-72;*
- ❑ *Contractul de sponsorizare, Analele Universității București, seria Drept, 1994, p. 16-28;*
- ❑ *Contractul de arendare, III, Dreptul nr. 6/1995, p. 24-26;*
- ❑ *Acțiunea în anularea hotărârii arbitrale, Dreptul nr. 9/1995, p. 14-17 (în colaborare cu Elena Osipenco și Mihaela Cozmanciuc).*

prof. univ. dr.
GHEORGHE BELEIU
1937 - 1997